9de JAARGANG CURAÇAO DEN 3n. SEPTEMBER 1892 N° 453

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

BRIEF VAN Z. H. PAUS LEO XIII

OVER

CRISTOPHORUS COLUMBUS

Aan Onze Eerwaardige Broeders de Aartsbisschoppen en Bisschoppen van Spanje, Italië, Noord- en Zuid-Amerika,

LEO XIII, PAUS,

Eerwaardige Broeders,
Heil en apostolische zegen.

Daar er vier eeuwen verloopen zijn, sedert een man uit Ligurië voor het eerst, onder Gods bescherming, de onbekende stranden aan gene zijde van den Atlantischen Oceaan heeft betreden, wenscht men door een dankbare herinnering de gedachtenis dezer gebeurtenis te vieren en den bewerker er van te verheerlijken. Voorzeker zou men niet gemakkelijk een waardiger drijfveer vinden om de gemoederen op te wekken en den ijver te ontvlammen, want het geldt het grootste en schoonste feit, dat het menschelijk geslacht ooit heeft aanschouwd, en maar weinig mannen kunnen in grootheid van ziel en vernuft met hem, die het bewerkte, vergeleken worden. Door hem is een nieuwe wereld uit den nog niet doorvorschten schoot des Oceaans te voorschijn gebracht, honderdduizenden menschelijke wezens, aan vergetelheid en duisternis onttrokken, zijn aan de samenleving teruggegeven en uit de barbaarscheid gebracht tot beschaving en menschelijkheid, en wat van nog meer belang is, door de gemeenschap van goederen, die Jezus Christus hun verworven heeft, van den dood tot het eeuwig leven teruggeroepen.

Europa, door het nieuwe en wonderbare dezer onverwachte gebeurtenis verrast, heeft langzamerhand ingezien wat het aan Columbus verschuldig is, toen het door de stichting van volkplantingen in Amerika, door het gestadig verkeer van het eene land met het andere, de wederkeerigheid der diensten en het handelsvertier ter zee, van nabij bekend was geworden met het land, de algemeene hulpbronnen en eigenaardige voortbrengselen leerde exploiteeren en daardoor te gelijkertijd het gezag van den Europeeschen naam buitengewoon deed toenemen.

Bij die menigvuldige huldebewijzen en dit concert van gelukwenschen betaamt het niet dat de Kerk geheel zwijge. Zij, die door haar karakter en haar instelling zelve alles wat eerzaam en loffelijk is gaarne aanmoedigt en tracht te verbreiden, zij behoudt bijzondere en de grootste eer den mannen voor, het meest uitblinkende in de deugden, welke tot het eeuwig heil der zielen in betrekking staan. Zij versmaadt of minacht daarom de andere soort van deugden niet, wel, verre daarvan heeft zij altijd degenen, die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor de maatschappij en onsterfelijk voor het nageslacht, grootelijks gewaardeerd en geëerd. God immers is bewonderenswaardig in Zijn Heiligen; maar de bewijzen zijner goddelijke kracht komen ook uit in hen, die door een bijzondere meerderheid van geest en verstand uitschitteren; want het licht van het vernuf en de hoogheid van ziel hebben geen andere bron dan God den Schepper.

Maar er is een andere en geheel bijzondere reden, die ons noopt met de blijdschap der dankbaarheid de onsterfelijke gebeurtenis te vieren. Cristophorus Columbus behoort aan ons: want als men slechts een oogenblik nagaat, welke de voornaamste beweegreden was die, hem dreef de "duistere zee" over te steken, en met welk doel hij trachtte zijn plan te verwezenlijken, kan men er niet aan twijfelen of het katholiek geloof heeft het grootste aandeel gehad in de opvatting en uitvoering der onderneming, zoodat juist op dezen titel het menschelijk geslacht aan de Kerk groote dankbaarheid schuldig is.

Men telt vele moedige en ervaren mannen, die vóór en na Christophorus Columbus zich met volharden den ijver hebben toegelegd op het ontdekken van onbekende landen en zeeën. De menschelijke faam, die zich hun diensten herinnert, viert hunne nagedachtenis en zal ze altijd vieren, omdat zij de grenzen van wetenschap en beschaving hebben uitgebreid en bijgedragen tot vermeerdering der algemeene welvaart; en dat niet zonder moeite, maar met een krachtige inspanning van hun wil en dikwijls ten koste van de grootste gevaren. Er is evenwel tusschen hen en den man, van wien Wij spreken, een groot onderscheid. Wat Columbus bij uitstek onderscheidt is dat hij, bij het doorkruisen van de onmetelijke ruimten des Oceaans een grooter en verhevener doel nastreefde dan de anderen.

Niet dat hij ook niet gedreven werd door de zeer billijke begeerte om kennis op te doen en zich verdienstelijk te maken voor de maatschappij; niet dat hij den roem verachtte wiens prikkels gewoonlijk de groote zielen het levendigst aandrijven, noch dat hij geheel zijn persoonlijk voordeel versmaadde; maar op al die menschelijke overwegingen had de beweegreden van den godsdienst zijner voorvaderen bij hem verreweg de overhand; de godsdienst boezemde hem ongetwijfeld het denkbeeld en den wil der uitvoering in, gaf hem tot in de grootste moeilijkheden volharding en troost. Want het staat vast dat het voornaamste denkbeeld en het plan, dat zijn geest leidde, was: door nieuwe landen en nieuwe zeeën den weg te openen voor het Evangelie.

Inderdaad kan dit onwaarschijnlijk voorkomen in de oogen van hen, die al hun gedachten en zorgen samentrekkende op de zaken, die door de zinnen worden waargenomen, weigeren hun blikken op hooger dingen te richten. Maar van den anderen kant heeft men bij de grootste geesten steeds bewonderd, dat zij liever hooger stijgen, want zij zijn beter dan iemand geschikt om de aandrift en inblazing van het goddelijke geloof te ontvangen.

Ongetwijfeld had Columbus de studie der natuur gevoegd bij die van den godsdienst en hij had zijn ziel gevoed met de beginselen, geput uit een diep katholiek geloof.

Zoodra hij daarom uit de leer der sterrenkunde en de gedenkschriften der ouden begrepen had, dat zich, buiten de grenzen der bekende wereld, naar het westen groote landstreken uitstrekten, die niemand tot dusver nog had onderzocht, stelde hij zich een groote menigte menschen voor, van jammerlijke duisternis omringd, in wreede godsdienstplechtigheden en bijgeloovigheden ter eere van ongerijmde godheden verwikkeld.

Hij zag ze ellendig in barbaarscheid levend, met wreede zeden, op nog ellendiger wijze het begrip missend der grootste dingen en gedompeld in de onbekendheid met den waren God. Terwijl zijn geest hierover nadacht, wenschte hij voor alles met den christelijken naam in het westen ook de weldaden der christelijke liefde te verbreiden, hetgeen de heele geschiedenis zijner onderneming bewijst.

Toen hij toch voor de eerste maal Ferdinand en Isabella de koningen van Spanje bad, niet te aarzelen het werk te ondernemen, legde hij hun de heele zaak bloot met te zeggen, dat hun glorie tot onsterfelijkheid zou stijgen, als zij er toe besloten den naam en de leer van Jezus Christus naar zoo verre streken over te brengen. En toen kort daarop zijn wenschen vervuld waren, betuigt hij hij dat hetgeen hij van God vraagt is, dat door diens goddelijke hulp en genade, de koningen van Spanje mogen voortgaan het Evangelie tot nieuwe streken en nieuwe stranden te doen doordringen.

Hij haast zich aan Paus Alexander VI missionarissen te vragen in een brief, waarin deze verklaring voorkomt: „Ik vertrouw dat ik met Gods hulp eenmaal zoo ver mogelijk den heiligen naam van Jezus Christus en het Evangelie zal kunnen verbreiden." En Wij gelooven, dat hij met vreugde vervuld was, toen hij voor de eerste maal uit Indië te Lissabon teruggekeerd, aan Raphael Sanchez schreef dat aan God onsterfelijke dank moest worden gebracht voor de goedheid, waarmee Hij zoo gunstigen uitslag had gegeven; dat Jesus Christus zich moest verheugen en zegepralen zoo op aarde als in den hemel van wege het nabijzijnde heil van ontelbare volkeren, die tot dusver hun verderf te gemoet liepen. Wanneer hij van Ferdinand en Isabella verkrijgt, dat zij alleen aan de katholieken zullen toestaan zich naar de nieuwe wereld te begeven om er handelsbetrekkingen met de inboorlingen aan te knoopen, geeft hij daarover deze reden op, dat hij door zijn onderneming en pogingen niets anders gezocht heeft, dan de vermeerdering en de eer van den christelijken godsdienst. En dit was wel bekend bij Isabella, die beter dan iemand in de ziel van den grooten man was doorgedrongen; nog meer, het staat vast dat dit juist uitdrukkelijk was voorgesteld aan die zoo godvruchtige vrouw met een zoo groot hart en een zoo mannelijken geest. Want van Columbus sprekend had zij verzekerd, dat hij zich vol vuur in den onmetelijken Oceaan zou storten ten einde voor de eere Gods een buitengewoon gedenkwaardige zaak te volvoeren. En aan Columbus schreef zij zelf, toen hij voor de tweede maal was teruggekeerd: dat de kosten, die hij gemaakt had en nog maken zou voor de tochten naar Indië, uitstekend waren besteed, daar de voortplanting van den katholieken godsdienst er het gevolg van moest wezen.

Waar elders dan in een beweegreden boven alle menschelijke overwegingen had hij de standvastigheid en kracht van wil kunnen putten, noodig om alles te verduren, wat hij ten einde toe te dragen en te lijden had? Tegenspraak van den kant der geleerden, afwijzingen van de vorsten, stormen van den verbolgen Oceaan, gestadige machtwaken, die hem meer dan eens het gebruik van het gezicht deden verliezen; waarbij nog gevoegd moeten worden de strijd tegen de barbaren, de trouweloosheden zijner vrienden en gezellen, het verraad der afgunstigen, de lasteringen der kwaadsprekers, de lagen, zijner onschuld gelegd.

Het was onvermijdelijk dat deze man bezweken ware onder het gewicht van zulk een ontzaglijken arbeid en onder zoo talrijke aanvallen, als hij zich zelf niet had staande gehouden door het bewustzijn der allerschoonste onderneming, in wier welslagen hij de glorie van den christelijken naam en het heil van ontelbare zielen voorzag. Welnu, de omstandigheden zelve van den tijd, waarin de onderneming plaats greep, strekken op bewonderenswaardige wijze om ze te verheerlijken. Columbus toch ontdekte Amerika op een tijdstip, toen een geweldige storm op Kerk zou neerkomen. Voor zoover het dus den mensch geoorloofd is in den loop der gebeurtenissen de wegen der goddelijke Voorzienigheid na te speuren, mag gezegd worden, dat deze man, de trots van Ligurië, waarschijnlijk overeenkomstig een plan van God schijnt geboren te zijn om de rampen te herstellen, die door Europa den katholieken naam zouden worden berokkend.

Het Indiaansche menschenras tot den christelijken godsdienst roepen was voorzeker de taak en het werk der Kerk. Die taak, door haar van den beginne aanvaard, is zij blijven uitoefenen in een voordurende inspanning van liefde en zij gaat daarmee voort, daar zij in deze laatste tijden tot in het uiterste Patagonië is doorgedrongen. Columbus intusschen, overtuigd dat hij de wegen voor het Evangelie bereidde en verzekerde, en diep van dit denkbeeld doordrongen, wijdde daaraan al zijn arbeid, daar hij om zoo te zeggen niets ondernomen had zonder den godsdienst tot gids en de godsvrucht tot gezellin te nemen.

Wij zullen welbekende zaken in het geheugen roepen, maar ze zijn

waardig opgemerkt te worden om den geest en het hart van Columbus te doen kennen. Toen hij door de Lusitaniërs en de Genueezen gedwongen onverrichter zake heen te gaan, zich naar Spanje gewend had, vereenigde hij binnen de muren van een geestelijk huis met medewerking en onder aanmoediging van een kloosterling,e en leerling des H.Franciscus van Assisi, een grooten raad om de lang bedachte verovering te verhaasten. Wanneer hij na zeven jaren eindelijk zee zal kiezen draagt hij zorg alvorens onder zeil te gaan, alles te doen wat zijn ziel kan zuiveren; hij bidt de koningin des Hemels zijn onderneming te besturen en den loop er van te leiden; hij beveelt de zeilen niet te hijschen alvorens de macht is ingeroepen der allerheiligste Drievuldigheid. Wanneer hij daarop in volle zee is gekomen en de golven woeden, bewaart hij, terwijl de stuurman raast, gestadig zijn kalmte van ziel omdat hij zijn steun in God gesteld heeft. De nieuwe namen zelf die hij aan de nieuwe eilanden geeft, toonen aan wat zij doel is; heeft hij er bereikt, dan aanbidt hij al smeekend den almachtigen God en neemt er slechts bezit van in den *naam van Jesus Christus*. Aan welken oever hij ook aanlandt, niets gaat hem meer ter harte dan er het beeld des kruises te planten; het eerst spreekt hij op de nieuwe eilanden den goddelijken naam des Verlossers uit, dien hij zoo vaak met luider stem gezongen had bij het gebruis der golven en daarna begint hij de stichting van Hispaniola met den bouw eener kerk en doet de volksfeesten van vrome plechtigheden voorafgaan.

Dit was dan het doel, dit was het werk van Columbus in streken, zoo ver van hem gescheiden door landen en zoeën en tot dusver ontoegankelijk en onbebouwd, maar wier beschaving, grootheid en rijkdom sedert zoo snel den aanmerkelijken trap van aanwas gekregen hebben, waarop wij ze thans zien. In dit alles maken de grootheid der onderneming, het gewicht en de verscheidenheid der weldaden, die er uit zijn voortgevloeid, het tot een plicht, dien grooten man met dankbare herinnering en alle mogelijke eerbewijzen te vieren maar voor alles moet men met billijke reden den invloed en de ingeving erkennen en waarderen van de eeuwige gedachte, waaraan de ontdekker der Nieuwe Wereld gehoorzaamd en die hij met heel zijn wil gediend heeft.

Opdat dus de feesten van Christophorus Columbus waardig en overeenkomstig de waarheid worden gevierd, voegt het, de heiligheid van den godsdienst aan den luister der burgerlijke feesten te paren. En daarom, gelijk eertijds op het eerste bericht der gebeurtenis onder voorgang der Pausen openlijk dank werd gebracht aan den onsterfelijken God en de goddelijke Voorzienigheid, meenen Wij ook nu aldus te moeten doen ter herherdenking van dat heuglijk feit. Dientengevolge hebben Wij bepaald dat den 12en October of den eerstvolgende Zondag, naar goedvinden van den ordinaris der plaats in alle kathedrale en collegiale kerken van Spanje, Italië, Noord- en Zuid-Amerika, na het officie van den dag een plechtige mis van de Allerheiligste Drievuldigheid zal worden opgedragen. En Wij hopen dat ook buiten de hiergenoemde natiën, op initiatief der bisschoppen, hetzelfde zal gedaan worden; want het voegt, dat hetgeen allen nuttig is geweest, ook door allen vromelijk en met erkentelijkheid wordt herdacht.

In afwachtting verleenen Wij U, eerwaardige Broeders, Uwe geestelijkheid en geheel uw volk als onderpand der goddelijke gunst en ten bewijze onzer vaderlijke welwillendheid, met toegenegenheid in den Heer, den apostolischen zegen.

Gegeven te Rome, bij St. Pieter, den XVIen Juli van het jaar MDCCCXCII, het vijftiende van ons Pausschap.

LEO XIII, Paus.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

DE RECEPTIE

bij den Gouverneur, welke bepaald was op *Dinsdag* 6 Sept. a. s. is voorloopig tot nadere aankondiging

UITGESTELD.

D. w. Adjudant van den Gouverneur,

M. J. SELHORST.

Door bemiddeling van den Vice-Consul der Vereenigde Staten van Noord-Amerika werd van het Departement of State te Washington kennisgeving ontvangen van het volgende Congres-besluit, in het belang der exposanten op de aanstaande tentoonstelling te *Chicago*, genomen:

"In de besluiten van den Senaat en het Huis van Vertegenwoordigers van de Vereenigde Staten van Amerika in Congres vereenigd worde opgeteekend: Dat geen burger van eenig ander land verantwoordelijk zal gesteld worden voor de overtreding van eenig patent door de Vereenigde Staten verleend, of van eenig fabrieksmerk of etiquette in de Vereenigde Staten ingeschreven, waar de handeling, waarvoor klachte is ingediend, is verricht of zal verricht worden in verband met de Tentoonstelling van eenig artikel of eenige zaak in de Columbus-Wereld-Tentoonstelling te *Chicago*.

Bij Koninklijk besluit is de heer Jacob Jesurun erkend en toegelaten als Consul van *Groot-Brittanië en Ierland* voor *Curaçao en onderhoorigheden*, met aanwijzing van *Curaçao* als standplaats.

Door den heer J. D. de Jongh alhier wordt een nieuw blad uitgegeven, dat tot titel voert: *El Progreso* en driemaal 's maands verschijnen zal.

Wij heeten het hartelijk welkom in ons midden en wenschen, dat het tot den waren vooruitgang van Curaçao veel mogen bijdragen.

Den ruil nemen wij met genoegen aan.

In goede orde is ll. Woensdag de verjaardag der Koningin gevierd. Gaf het Program op een paar punten aanleiding tot vrees voor uitspattingen, wij mogen met voldoening zeggen, dat geen wanordelijkheden van belang hebben plaats gehad. Dit is weer een stap vooruit op de baan der beschaving van den minderen man.

Nog duurt de wreede burgeroorlog in Venezuela voort. Bloedige gevechten hebben in de laatste dagen plaats gehad, waarbij Generaal Urdaneta en zijn partij verslagen werd. Hij zelf ontkwam en moest landen op Aruba uit gebrek aan kolen en levensmiddelen.

Met de inneming van La Guayra en Caracas, die nu nog in de macht der gouvernementeele partij zijn, zal alles in handen der revolutionairen overgaan en, hopen wij ook, aan het moorden een einde komen.

Te La Guaira schijnt de toestand voor de vreemdelingen netelig te zijn. Een fransch oorlogschip moest bedreigingen gebruiken, om een fransche stoomboot uitgeklaard te krijgen. Wie weet tot welke maatregelen onze *De Ruyter* zal moeten overgaan, die eergisteren in het belang onzer landgenooten naar La Guayra vertrok.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Sarah de Leon, Nuidant Emile, Cornelio Beaujon Jz., Enrique Tonseca Perez, Simon A. Salom, Jeudith & Rebecca Henriquez, Sosa & Co., Cabano & Tirado, J. M. Unde & Co., Molina & Co., Francia & Co., Landaeta Cardona & Co., Martinez Alvarez & Co., Gonzalez é hijo, Dominguez & Co., Carlos F. Diaz, E. Aufruns Llobet, Martinez & Espina, Carabano Hermanos, L. P. Gueydan, Mathilda M. de Azpúrua, Eduardo Benizbeilia, Trenidad de Sola, Rigolet Degomh, Juffr. Doesje, Mevr. E. Ekkers, Antonio Frank. Adelicia Henriquez, Marta Elizo Haseth, Moses L. Henriquez, Magdalena de A. de Lugo, Luisa Martijn, Alexander Maal, S. C. Nahr, Manuel Meunsiena, Felesi Martis, José Rafael Recart.

Een aangeteekend drukwerk geadresseerd aan: La Supérieure des Sœurs St. Joseph Chum (Ordre Dominique).

Niet voor verzending vatbaar:

2 ongefrankeerde drukwerken geadresseerd aan Guillermino Finol te Caracas, een brief geadresseerd Banban Penyion [Ubi?], een brief aan Luis Silie [Ubi?], een briefkaart geadresseerd aan Camelia Produ. te Trinidad en een briefkaart geadresseerd aan Meeteos Breon te Trinidad.

NEDERLAND.

Ongeveer 230 genoodigden, onder wie 65 uit Duitschland, hebben de plechtige opening van het Merwede-Kanaal bijgewoond. De Koninginnen zijn 4 Aug. om 11 uur in de hoofdstad aangekomen, en werden met kanongebulder begroet. De vloot bestond uit 18 booten. Omstreeks half 4 kwamen de booten te Vreeswijk aan. De hr. Cordes, de voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, verzocht HH. MM. hare toestemming te verleenen, de sluis te Vreeswijk „Koninginnensluis" te doopen. Na deze toespraak liet het Koninginnetje, door op den knop eener electrische geleiding te drukken, den sluier wegvallen, die den marmeren steen in de sluis, welke het feit der openstelling door de Koningin met gulden letters vermeldt, bedekt.

— Men zal binnen kort overgaan tot eene definitieve wijziging in het stelsel van voeding van den soldaat. Tot heden is het zakgeld van den soldaat afhankelijk van de duurte der levensmiddelen, dus in alle garnizoenen niet gelijk. De minister van oorlog zal nu een vast zakgeld voor de militairen der landmacht invoeren, zoodat dit in alle garnizoenen hetzelfde zal zijn.

BUITENLAND.

Rome. — Z. H. de Paus bereidt eene encycliek voor over zijn aanstaand gouden bisschops-feest.

Het tijdsverloop der jubilé-feesten is bepaald van 15 October 1892 tot 30 April 1893. Binnen dezen tijd zal de Paus de pelgrims ontvangen. Er zullen geen buitengewone feestelijkheden plaats hebben, zooals bij het laatste jubilé, uitgezonderd de Mis, die de Paus solemneel zal opdragen in de Vaticaansche basiliek.

— De Amerikaansche Bisschoppen houden zich bezig met het opstellen van een adres aan Z. H., als antwoord op de encycliek betreffende Christophorus Columbus. Een bijzonder afgevaardigd gezantschap zal Leo XIII dit adres overhandigen in de maand October, den datum van de ontdekking van Amerika.

— De Turksche consul te Rome, heeft kardinaal Ledochowski, prefect der Propaganda, doen weten, dat hij met gestrenheid zal handelen tegenover de Tripolitanen, welke zich hebben schuldig gemaakt aan aanranding van het klooster der Franciscanen, die, staande onder Fransch protectoraat, de missiën van dat gewest besturen.

— De Bisschop van Foligno werd in een wagon van den trein Florence-Rome dood gevonden. Het lijk van den Prelaat had vele hoofdwonden. De vermoedelijke moordenaar is gearresteerd. Hij is slotenmaker van beroep. Hij droeg bij zijne in-hechtenis-neming den ring van den Bisschop. De tijd had hem ontbroken, den Bisschop geheel te berooven.

Italie. — De uitbarsting van de Etna duurt voort; men hoort hevige onderaardsche geluiden.

— De hr. Bilotti, een schatrijk eigenaar van Cadanisetta, werd publiek op straat door bandieten aangevallen en weggevoerd. De bandieten eischen voor de vrijlating van hun gevangene een enormen losprijs. De ontsteltenis in de omstreken is buitengewoon groot.

Frankrijk. — Jl. Woensdag was het 100 jaren geleden, dat het koningschap werd afgeschaft en Lodewijk XVI werd gevangen genomen. In de Tuilerieën bedreigd door het gepeupel,, had de Koning, nadat zijne getrouwe Zwitsers waren afgemaakt, de vlucht genomen in de wetgevende vergadering. Deze besloot het koningschap te schorsen, en den Koning in het belang zijner eigen veiligheid gevangen te houden. Dit was het werk van den door den toenmaligen maire Pétion aangevoerden Parijschen gemeenteraad. Hunne opvolgers hadden besloten, dien dag feestelijk te vieren, maar dit besluit is door de regeering vernietigd, en nu zullen particuliere feestmaaltijden worden gehouden. Vooral in het 6e arrondissement (in den revolutietijd de wijk des Cordeliers), waar het standbeeld van Danton staat, zal de herdenking op groote schaal plaats hebben.

— De penningmeester van het hospitaal te Isay, is met 27,000 fr. uit de armenkas gevlucht; de directeur van een Parijsch hospitaal maakte zich schuldig aan diefstal en werd tot straf.... verplaatst; de penningmeester der Maternité heeft met valsche papieren zich een bedrag van 500 fr. toegeëigend.— Waarom wordt in het Hôtel-Dieu, in het St. Louis-hospitaal niet gestolen? Omdat, zeide de ongeloovige Deprès voor eenige dagen in de Kamer, daar nog Zusters dienst doen. Die voorvallen hebben den Parijschen gemeenteraad evenwel niet weêrhouden, 14 dagen geleden weêr tot de wereldlijking van het hospitaal Berck-sur-Mer te besluiten.

— Te Parijs heeft zich eene nieuwe Panama-maatschappij gevormd, die de doorgravings-werken dadelijk weêr wil opvatten. De oude maatschappij heeft de nieuwe al hare rechten afgestaan.

Duitschland. — De *Reischs-Anz.* bevat een besluit des Keizers, waarbij het door Herrfurth gevraagde ontslag als minister van binnenl. zaken aangenomen en de minister-president graaf Eulenburg als zoodanig benoemd wordt.

— De regeering onderzoekt de voorstellen door Rusland gedaan, om het handelsverkeer tusschen de beide rijken minder moeielijk te maken, en men veronderstelt, dat de concessiën, die Rusland aanbiedt, te Berlijn niet voldoende zullen worden geacht, en toch heeft Rusland meer dan Duitschland eene wijziging der tarieven noodig. Velen zijn er, die overtuigd zijn, dat het der Russische regeering geen ernst is met deze onderhandeling, en dat zij alleen zijn aangevangen, om de Duitsche kapitalisten gunstiger te stemmen voor eene Russische leening. De meesten evenwel houden het er voor, dat het Russische gouvernement door de omstandigheden is gedwongen, zijne handelspolitiek te wijzigen.

— De reeks der geestdrifvolle betoogingen, die Bismarck op zijne terugreis van Kissingen, zijn gebracht, werden vrijdag besloten met eene ovatie, die den oud-kanselier aan het station te Berlijn, ten deel viel. Vrijdag-middag vertoefde Bismarck op zijne doorreis een oogenblik te Berlijn; doch zijne komst was stil gehouden, zoodat er slechts enkele honderden menschen in het station waren, welke aanvankelijk Bismarck niet bemerkten, dewijl zijn salonwagen op een ander stel rails werd gebracht. Zoodra men hem echter herkende, werd hij met stormachtige welkomstkreten begroet. Na herhaaldelijk toegeroepen te zijn, hield hij eene korte toespraak, waarin hij bedankte voor de vriendelijke ontvangst.

— Luit. Von Normann te Thorn, was door luit. Wiestenberg in een tweegevecht uitgedaagd, doch weigerde. Een „eere-raad" van officieren verklaarde Von Normann vervallen van zijn officiers-rang, en verbood de uniform te blijven dragen. Keizer Wilhelm handhaafde Von Normann echter als officier; doch liet het verbod tot dragen van de uniform ongewijzigd.

Groot-Brittannie. — In de troonrede, die maandag, namens H.

M., werd uitgesproken, verklaarde de Koningin, dat de wetgevende arbeid vóór de ontbinding van het parlement voltooid was, en dat het dus niet noodzakelijk is, dat de beide huizen bijeen blijven in dezen buitengewonen tijd van het jaar. De troonrede hoopt, dat, wanneer voor de aanst. zitting [in Februari] het parlement weder zal bijeenkomen, het zal voortgaan, nuttigen en weldadigen wetgevenden arbeid te verrichten.

— In de Transvaal is eene wet uitgevaardigd, waarin alle arbeid op zondag verboden wordt. De goudproductie zal daardoor met ¼ verminderen : een bedrag van f 900,000 per maand ; maar president Krüger heeft verklaard, dat hij den dag des Heeren voor geen millioen wil verkoopen.

Spanje.— De schade in de provincie Saragossa door de onweders aangericht, is ontzettend. Te Huesca zijn 20 huizen ingestort ; in vele dorpen zijn de inwoners tot den bedelstaf gebracht.

— Uit Tanger wordt gemeld, dat de troepen van den Sultan een uitval deden op de Anghera's, welke sterke stellingen innamen op de heuvels om de stad. Wel gelukte het aan de troepen, ettelijke dorpen in brand te steken, maar hunne aanvallen werden telkens door de leden van den oproerigen stam afgeslagen en overrichter zake keerden ze naar hun kamp terug, na 100 man en 25 paarden te hebben verloren, terwijl het verlies der opstandelingen nauwelijks de helft bedroeg.

Oostenrijk. — Dezer dagen is een maatregel genomen, waarmeê de bevolking zeer gebaat is, nl. de heerendiensten in Bosnië en Herzegowina zijn, tegen eene aflossing in geld bij termijnen te kwijten, afloosbaar gesteld. Volgens de tot dusver bestaande bepalingen, moest iedere boer, tusschen 16 en 40 jaar, gedurende 6 dagen per jaar arbeid aan de openbare werken verrichten, en gedurende gelijken tijd zijn vee beschikbaar stellen, en vooral wegens deze laatste verplichting was de vorm van de belasting bij de landbouwende bevolking zeer gehaat. De afkoopbaarheid van deze diensten kon dus niet anders dan door de bevolking met ingenomenheid zijn begroet. Trouwens al de volkeren, die onder den schepter van het Habsburgsche Keizershuis leven, zijn over het algemeen zeer tevreden over de wijze, waarop zij bestuurd worden. De Polen van Galicië zegenen den dag, die hen onder het bestuur van den Habsburger heeft gebracht. Terwijl hunne broeders in Rusland, en zelfs in Pruisen, zich over velerlei ergerlijke en kleingeestige plagerijen te beklagen hebben, genieten zij de weldaden van eene loyale regeering, die de onderdanen der Oostenrijksch-Hongaarsche Monarchie met gelijke zorg en liefde behandelt.

— Pastoor Kneipp is naar Pressburg geroepen, om daar den Oostenrijkschen aartshertog Frederik te behandelen volgens zijne methode.

— Duitschland schijnt bevrijd te zullen worden van de dynastie-Bismarck. Herbert gaat zich in Stiermarken vestigen, niet ver van het kasteel zijner schoonouders, graaf en gravin Hoyos, welke zeer bevriend zijn met de Hongaarsche familie Zichy, die niet ver daar vandaan, op het kasteel Valatinez, woont. Allicht gaat ook Bismarck Sr. zijn ouden dag in Oostenrijk doorbrengen, welk land nog wel eens in diplomatieke moeilijkheden kon gewikkeld worden door deze onrustige familie.

— Te Linz is de 3e Oostenrijksche Katholieken-dag geopend, die drie dagen werd voortgezet, en waaraan in het geheel door circa 20,000 personen werd deel genomen.

Rusland.—Een geval van cholera, te Petersburg voorgekomen, heeft diepen indruk gemaakt. Vele winkels zijn gesloten en een aantal personen verlaat de stad. Te Nishni Nowgorod vermindert de epidemie. Van ambtswege is erkend, dat ook in Moskou de cholera verscheen. De Gouverneur, grootvorst Sergius, richtte eene proclamatie tot de bevolking, waarin hij haar aanspoort tot kalmte en gehoorzaamheid aan de overheid. Tegenstrevers zullen streng worden gestraft.

Volgens *The Times*, neemt de cholera toe, vooral in het land der Kozakken, waar 559 sterfgevallen op 1150 aangetasten waren. Het geheele cijfer der aangetasten in het rijk was op 1 en 2 Augustus 4107, dat der sterfgevallen 2073.

Het is gebleken, dat tot de plaatsen, die van de cholera verschoond bleven, ook die behooren, waar veel leerlooierijen zijn. De arbeiders, welke in dergelijke inrichtingen werken, worden niet door de ziekte aangetast, en ook de naaste omgeving eener leerlooierij blijft meestal gespaard. De geneesheeren houden zich nu druk bezig met de vraag, of werkelijk in het leder een voorbehoedmiddel tegen cholera aanwezig is, en waarin dat zou bestaan. Het publiek echter is overtuigd, en vele rijke lieden, millionairs zelfs, zijn blij, wanneer ze als arbeiders in eene leerlooierij kunnen worden geplaatst, waarvoor zij dikwijls zelfs groote sommen betalen.

— Russen en Engelschen staan weêr vijandelijk tegen elkander in Afghanistan. De opstand der Hazarra's duurt voort, en daarvan trekken de Russen partij, om voort te rukken ; zich meer met de binnenlandsche zaken van dat land te bemoeien, en de Engelschen in ongelegenheid te brengen. Wanneer de Onderkoning er nu ook nog Britsche troepen heen zendt, is er kans op internationale botsingen.

Perzie.— Op opstoken der Mahomedaansche priesters, welke het uitbreken der cholera toeschreven aan den verkoop van sterke dranken, heeft het gepeupel te Astrabad de herbergen vernield der Armenische kooplieden, die Russische onderdanen zijn. Hierop zijn Kozakken en ook drie Russische gezanten te Teheran gekomen, om schadevergoeding te vorderen.

Amerika.—Vóór het congres te Washington vacantie nam, stelde het 2½ millioen dollars beschikbaar voor de tentoonstelling te Chicago. De beslissing over het al of niet sluiten der tentoonstelling op zondag, is aangehouden.

— De President der Unie heeft het besluit van het congres onderteekend, waarbij de Koning en de Koningin-Regentes van Spanje en de nakomelingen van Columbus worden uitgenoodigd, tot het bijwonen van de plechtige opening der wereld-tentoonstelling te Chicago.

— Mevrouw Bertha Honoria Palmer, presidente van het damescomité, door het Congres der V. S. benoemd om de belangen der vrouwenwereld op de tentoonstelling van Chicago te behartigen, heeft een schrijven gezonden aan den Paus, waarin zij de goedkeuring van Z. H. verzoekt. In antwoord hierop heeft zij een schrijven van kardinaal Rampolla ontvangen, waarin hij den wensch van Z. H. betuigt, dat de katholieke Vrouwen een werkzaam aandeel nemen in de Tentoonstelling en desgevraagd in comités of subcomités zitting nemen. De Tentoonstelling der vrouwelijke handwerken, bijzonder uit de middeleeuwen, zegt de Paus, zal een nieuw bewijs leveren, hoeveel het Christendom gedaan heeft, om de vrouw uit den vernederden stand, waarin het Heidendom haar geplaatst had, op te heffen en haar te veredelen.

— President Harrison heeft de Columbus-feesten bepaald op 21 October, als de 400ste verjaardag der ontdekking van Amerika. Het zal een nationale feestdag wezen.

— Bij den Senaat der Unie is een voorstel ingekomen Sherman, strekkende, om den President te machtigen, onderhandelingen aan te knoopen met de vreemde Mogendheden, ten einde de vestiging te verkrijgen van een internationaal Gerechtshof, hetwelk langs minlijken weg de geschillen tusschen de verschillende Staten zal beslechten.

— Het prachtige jacht "Alva", van den millionnair Van der Bilt, is in een dichten mist, terwijl het te Nantucket Shoals (Massachusetts) voor anker lag, door eene stoomboot aangevaren en gezonken. Van der Bilt, de bemaning en de gasten aan boord, in het geheel 52 personen, gingen over aan boord van de stoomboot. Eenige oogenblikken later verdween het jacht in de diepte. Het had ongeveer ½ millioen dollars gekost.

VERSCHEIDENHEDEN.

In vroeger eeuwen, vooral ten tijde der vervolgingen om den godsdienst, was kerkerstraf vrij wat afschrikwekkender dan onze hedendaagsche gevangenisstraf. Niet alleen sloot men de menschen op in afzichtelijke holen en kelders, maar verzwaarde de opsluiting door ketenen en blokken aan de beenen der ongelukkigen. Geen wonder, dat de ongelukkigen zich uitputten in het vinden van middelen, om uit hun ellendig verblijf te geraken en menig staaltje van behendige ontsnapping is uit dien tijd tot ons overgekomen. Een der merkwaardigste is dat van Coelius Secundus Curion, die na in verschillende kerkers te zijn opgesloten geweest, eindelijk wist te ontsnappen op eene wijze, zóó behendig en onbegrijpelijk, dat zijne vijanden hem beschuldigden, zijne toevlucht te hebben genomen tot tooverij. Daar deze als eene misdaad werd beschouwd en wel als eene der zwaarste, die men bedrijven kon, haastte Curion zich, deze beschuldiging van zich af te werpen en zich vrij te pleiten door de bizonderheden zijner ontsnapping publiek te maken in eene korte Latijnsche samenspraak, getiteld : Probus. Het volgende uittreksel moge de nieuwsgierigheid van den lezer bevredigen :

„ In mijn nieuwe gevangenis was ik eene week opgesloten geweest, met zware blokken hout aan mijn voeten geketend, toen ik begunstigd werd met een plotselinge ingeving van boven. Zoodra de jonge man, die dienst deed als mijn bewaker, mijn kerker binnentrad, bad en smeekte ik hem, een mijner voeten van het blok te willen bevrijden. Het zou wel voldoende zijn, zeide ik hem, als een mijner voeten met zulk een ontzaglijk blok bezwaard was. Daar hij medelijdend van aard was, stemde hij in mijn verzoek toe en maakte mijn eenen voet vrij. Eén dag, twee dagen gingen voorbij, gedurende welk ik mij aan het werk zette. Ik trok mijn hemd uit en ook de kous van het been, dat vrij was, en maakte daarmede een been na, aan welks voet ik een schoen stak. Ik had nog behoefte aan een of ander voorwerp, om het valsche been stevigheid te geven en keek verlangend rondom mij, toen ik onder mijn zitbank een stok bemerkte. Vol vreugde raapte ik hem op en stak hem in het nagemaakte been en het echte been onder mijn rok terugtrekkend, wachtte ik den uitslag mijner list af. Toen mijn jeugdige bewaker mij den volgenden dag kwam bezoeken, vroeg hij, hoe ik het maakte.

„Het zou heel goed met mij zijn," antwoordde ik, „ wanneer gij zoo goed wildet zijn mijn kluister eens aan het andere been vast te maken, opdat elk been op zijne beurt eens rust moge hebben."

Hij stemde hierin toe en zonder het bedrog te bemerken, maakte hij het blok van het goede been los en aan het valsche been vast."

Des nachts, toen luid snorken hem bewees, dat zijne bewakers sliepen, wierp Curion zijn valsch been weg, pakte zijn hemd en kous bij elkaar en opende behoedzaam de deur van zijn kerker, welke slechts met een grendel gesloten was. Daarna beklom hij, niet zonder inspanning, den muur en ontsnapte zonder gestoord te worden.

Z. H. de Paus bezit een kostbaar ei, dat op een Paaschdag door een Engelsche dame der hooge aristocratie is cadeau gedaan. De schaal is van ivoor, waarvan de twee helften met witte satijn zijn omzoomd, en de dooier is een gouden doosje, waarin een groote robijn, in diamanten gezet. Het geheele ei vertegenwoordigt eene waarde van 24.000 gulden.

Huisvrouw : Mina, die kippen zijn veel te taai, je hebt ze zeker niet vroeg genoeg in de pot gedaan.

Mina : Mevrouw heeft gelijk: zij hadden er een paar jaar vroeger in gemoeten.

Een geleerde en een hoveling liepen eens bijna tegen elkaar. „ Ik ben niet gewoon uit den weg te gaan voor elken zotskap," sprak de hoveling. „ Ik wel" hernam de ander, en liet hem voorbij.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris. *Agosto 26.* — Adriano de Courcelles, autor dramático, a moerí.

Londres.—Mal tempoe a destruí cosecha na Sur di Irlanda.

Mr. Garden ta nombrá ministro di agricultura.

Un caso di cólera asiático a presentá na Hamburgo.

Na Estados Unidos nan a toemá toer precaución necesaria pa evitá e epidemia.

General Fonseca, promer presidente di Brasil, a moerí.

Emir di Afghanistán ta pidi intervención di gobierno di India pa impedí rúsonan di drentá su territorio.

Como e negociacionnan den Sultán di Marruecos i rebeldenan no tabatin bon resultado, él ta priminti di recompensá kende koe matá nan.

Paris. *26 Agosto.* — E comisión investigadora a doená 2 general i 1 coronel nan demisión, pasobra nan a largá ehecutá maniobranan di brigada durante e dianan di fuerte calor.

Cólera a presentá na Amberes ; e epidemia ta menguando na Rusia.

Guerra a bolbé principiá entre trópanan di Sultán di Marruecos i e rebéldenan.

Madrid. — Castelar a haci un discurso coe mira di un desarme general na Europa.

New-York.—Huelga di empleadonan di ferrocaril na Buffalo a cabá pa motivo koe unionnan obrera a nengá di mará nan coe e huelguístanan.

Paris. *27 Agosto.* — Como jioenan di Dahomey a comprendé e intención dje curpa expedicionario francés, di apoderéle di nan capital, nan a huí coe dirección norte dje reino.

Londres. — Lucha electoral ta masjá animá entre candidátonan di gobierno i liberalnan unionista.

Opinión general ta koe e últimonan aljí lo sali derrotá.

Na Swansea, un basjamentoe aden di un mina a matá 7 minero i heridá 3.

Inglaterra a decidí di mandá un barcoe di guerra na Abril próximo pa bai asistí na fiesta di celebración di descubrimiento di America.

Cólera ta na Amberes i nan ta bisa també koe tin algún caso na Berlín.

Compañía di vapornan Hamburgues-americano a retirá nan vapornan di 1ª. clase fô di haf di Hamburgo i toemá haf di Southampton pa punto di partida.

Telegrámanan di Tanger ta bisá koe Sultán di Marruecos a doená orden di destruí toer víveres di rebeldenan.

29 Agosto

Londres.— Sr. Morley, candidato gladstoniano, a ser eligi na Newcastle coe un mayoría di 2678 voto.

Biniendo di Hamburgo, dos pasagero di vapor Gemma a moerí di cólera, na nan desembarque na Inglaterra.

150 hende a moerí na consecuencia di un explosión den mina na Wales.

Emir di Afghanistán ta puntrá gobierno (di India inglesa) ki medida él mester toemá pa rechazá rúsonan koe día pa día ta birá más hostil.

Madrid.— Noticianan di Tanger ta bisa koe rebeldenan tin intención di bai Ceuta, terreno neutral, i dj' aljí pidí protección spanjó.

New-York.— Telegrámanan di Venezuela ta bisá koe gen : Mendoza a toemá La Guaira i proclamá su mes dictador.

Situación dje república ta masjá complicá.

3 ó 4 general ta aspirá na mando i cada un di nan ta nombrá su mes presidente ó dictador na e lugar koe él cogé.

30 Agosto

Londres.— Na Wales tin 10.000 obrero sin trabao.

Mucho di nan a sali bai Estados Unidos,

Un tercer pasagero dje vapor *Gemma* a sucumbí di cólera.

Dos caso di cólera na Glasgow. Diariamente ta moeri djé enfermedad aljí un gran número di persona na Rusia i Hamburgo.

Na Bourisou (Rusia) un incendio a destruí 1000 cas.

Na contestación riba súplica di Emir di Afghanistán, tocanti e conducta koe él tin di observá coe Rusia, gobierno indio dici koe él ta abrigá esperanza koe Emir lo hací todo lo posible pa aljaná toer dificultad, i esai lo posibilitá general Roberts, encargá di un misión na Inglaterra, di vegá Afghanistán promer koe é dia tigá.

New-York.—Un incendio a decláréle aki den edificio di opera: pérdidanan ta evaluá na 30.000 dollars.

Un dje empleadonan a perécé den e incendio

31 Agosto

Londres. — La Reina a bai Balmoral (Escocia).

Cólera a reventá na Berlin i na Bremen.

Trópanan di Sultán di Marruecos a derrotá e principal cuerpo di ehercito di rebeldenan.

New-York. — Courant *Herald* ta anunciá koe completa anarquia ta reina na Venezuela.

1 Set:

Paris.— Marqués de Morès i su testigonan den e duelo coe capitán Mayer a ser absuelto.

Londres.— Cólera a presentéle na Londres i Liverpool; na Hamburgo él ta disminuyendo.

Emir di Afghanistán ta resuelto di haci trópanan rusa, oposición.

New-York.— E noticia koe cólera a reventá na New-York i na Vera Cruz, a ser contradecí.

Londres. — Sucoe na depósito dia 27 Agosto 126.000 tonelada pa 150.000 na igual fecha di anja pasá.

SE HALLO PRESENTE EN EL SITIO de LUCKNOW

He aquí una pequeña historia de un veterano; relativa á la campaña de la India; mas sobre otra campaña.

Dice así; "En 1854 senté plaza en el 5to Regimiento de fusileros, y en ese año fuí á la China. Tres años después, ó sea en 1857, pasé á Bengala en la India. Me hallé presente en el sitio de Lucknow; bajo el General Havelock, y allí fui herido. Me mandaron entonces á Cawnpore, durante el degüello que tuvo lugar en dicho punto.

"Allí estuvimos espuestos á la humedad, hallándose nuestra ropa húmeda dias enteros. En este punto fué donde empecé á experimentar los malos efectos del clima. En 1875 volví á mi aldea nativa y fijé allí mi residencia. Dos años después empecé á sentirme lánguido y cansado. Perdí todo ánimo y energía. Todo me era molesto y me encontré débil y abatido. Al principio tuve mal paladar, sin ningún apetito y lo que comía me ocasionaba dolor en el pecho y la espalda. Además experimentaba un dolor y opresión lerdo y pesado del lado derecho y en las caderas y piernas y cierta sensación de tirantez ó contracción, como si me sujetasen ó como si me hallase atado.

"Después de cierto tiempo mis brazos se hincharon, y los tendones y músculos de las pantorillas se anudaban con dolor. Me era imposible dormir durante la noche, y durante semanas y semanas no pude conseguir descanso. Solía dormitar por corto tiempo y despertar luego sintiendo dolor. Este estado de cosas continuó algunos meses. Mi salud se debilitaba cada vez más, y tuve que abandonar el trabajo y emplear á una persona para cuidar de mi pequeño negocia. Tomé medicinas de varias clases, pero obtuve poco ó ningún alivio. Visité entonces al doctor del club, el cual me recetó medicinas para uso interior y exterior, pero no hallé alivio con nada sino por corto tiempo. Después de haber estado asistido por este médico durante cuatro años, dejé de acudir á él, y fuí á ver otro médico establecido en Bungay, bajo cuyo tratamiento estuve durante tres meses. Me recetó medicinas y ungüentos, y mi mujer solía restregarme delante del fuego por horas enteras, pero nada me aliviaba.

"El médico me hizo una cuenta del importe de unas cinco libras esterlinas, pero al cabo de tres meses me hallé peor que nunca, y tan endeble que apenas me quedaban fuerzas para ir á ver el médico. Entonces desesperado ya, me decidí á abandonar todo tratamiento de médicos, pues ya había perdido toda fe en la medicina y dije á mi mujer: "Es inútil acudir á médicos por más tiempo, nada pueden en mi caso. Dejaré que las cosas sigan su curso."

"Ora peor, ora mejor, seguí en este estado hasta Marzo 1899, en cuya época dejaron un librito en mi casa, que trataba de una medicina llamada el "Jarabe de la Madre Seigel," y en él leí acerca de un caso parecido al mío en la que el doliente había sido curado por dicho Jarabe. Me procuré pues una botella de los almacenes de Mr. Edgerley y empecé á tomarlo. Al cabo de tres semanas me sentí mejor; los dolores me abandonaron, volvió mi apetito, el alimento que tomaba me sentaba bien, y gradualmente fui recuperando fuerzas. Cuando hube tomado la tercera botella me hallé en salud perfecta, y jamás en mi vida me sentí mejor. Desde entonces acá no he padecido de nada, y me comprometo á hacer un dia de trabajo en competencia con cualquier hombre. Si en ocasiones me siento alguna flojedad del hígado, suelo tomar varias dosis del Jarabe y el dolor me es completamente ageno.

"Después de mi restablecimiento muchos de mis vecinos me preguntaron qué era lo que había motivado la cura, y yo les dije que el Jarabe Seigel me había curado cuando los médicos y la medicina no habian conseguido resultado alguno, que debía mi vida á su empleo oportuno.

"Tiene Vd. mi permiso para publicar esta declaración si cree Vd. que puede ser de provecho para otros. Estoy dispuesto á contestar las preguntas que se me hagan, y hago solemnemente esta declaración, considerándola en conciencia como verídica en virtud de los preceptos de la Ley acerca de Declaraciones (Guillermo IV., c. 62.)

"Declarado en Bunnay, en el condado de Suffolk, hoy diez de Julio, de 1891.

(Firma) "Samuel Banham.

"Ante mi

(Firma) "Herbert J. Hartcup.

"Comisionado para la administración de Juramentos en el Tribunal Supremo de Justicia en Inglaterra."

"La enfermedad del Sr. Banhám era enfermedad severa y crónica del hígado causada por la indigestión y la dispepsia, contraida durante su arduo y prolongado servicio militar en la India. Es hombre de carácter excelente y actualmente tiene un empleo de jardinero. Menciona en su conversación que después de su restablecimiento encontró á una Señora que es ama de llaves en casa de un caballero, la cual le dijo, "Dime, Banham ¿qué es lo que ha obrado en ti mejora tan maravillosa? El le contó lo ocurrido, y como sufriera ella de reumatismo y debilidad, tomó ella también el Jarabe Seigel y halló un alivio sorprendente.

Al dirigirse el lector á los Sres. A. J White, Limitado, 155, Calle de Caspe, Barcelona, estos Señores tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado esplicando las propiedades de este remedio. 3

TYD-TAFEL

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juli	23	Aug.	3	Aug.	13	Aug.	24	Sept.	3	Sept.	13
Komt aan te CURAÇAO	„	29	„	9	„	19	„	30	„	9	„	19
Vertrekt van „	„	30	„	10	„	20	„	31	„	10	„	20
Komt aan te PTO. CABELLO	„	31	„	11	„	21	Sept.	1	„	11	„	21
Vertrekt van „	Aug.	1	„	11	„	22	„	1	„	12	„	21
Komt aan te LA GUAYRA..	„	2	„	12	„	23	„	2	„	13	„	22
Vertrekt van „ ..	„	5	„	16	„	26	„	6	„	15	„	24
Komt aan te PTO. CABELLO	„	6	„	17	„	27	„	7	„	16	„	25
Vertrekt van „	„	6	„	17	„	27	„	7	„	16	„	26
Komt aan te CURAÇAO	„	7	„	18	„	28	„	8	„	17	„	27
Vertrekt van „	„	9	„	19	„	30	„	9	„	19	„	28
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	10	„	20	„	31	„	10	„	20	„	29
Komt aan te NEW-YORK..	„	16	„	26	Sept.	6	„	16	„	26	Oct.	

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Aug.	10	Aug.	20	Aug.	31	Sept	10	Sept.	20
Komt aan te MARACAIBO......		11		21	Sept.	1		11		21
Vertrekt van „		16		27		6		16		25
Komt aan te CURAÇAO........		17		28		7		17		26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao